

लुम्बिनी प्रदेशमा गरिबीको दर २४.३५ प्रतिशत

कालपृष्ठ समाचारदाता

नेपालगन्ज, १५ असोज

लुम्बिनी प्रदेशमा गरिबीको दर २४.३५ प्रतिशत रहेको पाइएको छ। राष्ट्रिय तथ्यांक कार्यालयले सार्वजनिक गरेको गरिबीको लघु क्षेत्र अनुगमन तथा गरिबी र अपांगतासम्बन्धी अध्ययन प्रतिवेदनले लुम्बिनीमा प्रदेशभित्रै गरिबीको अवस्था निकै असमान रहेको देखाएको हो।

सन् २०२२-२३ मा ९ हजार ६ सय घरधुरीमा गरिएको सर्वेक्षणका आधारमा तयार प्रतिवेदन अनुसार नेपालमा प्रदेशगत गरिबीको दर सबैभन्दा बढी सुदूरपश्चिममा ३४.१६ प्रतिशत र सबैभन्दा कम गण्डकीमा ११.८८ प्रतिशत रहेको छ। लुम्बिनी भने २४.३५ प्रतिशत गरिबीका साथ उच्च गरिबी रहेको प्रदेशमध्ये परेको छ।

लुम्बिनी प्रदेशभित्र जिल्लागत गरिबीको अवस्था पनि समान छैन। यहाँ गरिबीको दर १५.१५ प्रतिशतदेखि ३९.९७ प्रतिशतसम्म रहेको छ। बर्दियामा गरिबीको दर सबैभन्दा बढी र रूपन्देहीमा सबैभन्दा कम रहेको प्रतिवेदनमा

उल्लेख छ। बाँकेको गरिबी दर भने प्रदेशका जिल्लामध्ये छैटौँ स्थानमा रहेको छ।

बाँकेको स्थानीय तहगत अवस्थाले भने जिल्लाभित्रको आर्थिक असमानता अझ स्पष्ट देखाएको छ। जिल्लाको नरैनापुर गाउँपालिकामा ५०.३३ प्रतिशत गरिबी रहेको तथ्यांकले देखाएको छ। नेपालगन्ज जस्तो प्रमुख व्यापारिक तथा सहरि केन्द्र रहेको जिल्लामा समेत एउटा स्थानीय तहमा गरिबीको दर ५० प्रतिशत भन्दा माथि हुनु चुनौतीपूर्ण अवस्थाका रूपमा देखिएको छ।

स्थानीय तहगत तथ्यांकले गरिबी न्यूनीकरणका कार्यक्रमलाई

जिल्लाको औसत अवस्थाका आधारमा मात्र सञ्चालन गर्दा सबैभन्दा बढी प्रभावित समुदायसम्म कार्यक्रम पुग्न नसक्ने संकेत गरेको छ। रोजगारी, आयआर्जन, शिक्षा, स्वास्थ्य, पूर्वाधार तथा सामाजिक सुरक्षाको पहुँचका आधारमा स्थानीय तह केन्द्रित कार्यक्रम आवश्यक रहेको तथ्यांकले देखाएको छ।

देशभर स्थानीय तहको गरिबी दर १.१८ प्रतिशतदेखि ७७.८९ प्रतिशतसम्म रहेको छ। लुम्बिनी प्रदेशमा पनि पालिकागत गरिबीको दर करिब ४ प्रतिशतदेखि ६४ प्रतिशतसम्म पुगेको छ। नेपालगन्जसहित लुम्बिनीका नौ

स्थानीय तह उच्च गरिबी दर भएका स्थानीय तहको सूचीमा परेका छन्। प्रतिवेदनले गरिबीलाई आमदानीको अभावमा मात्र सीमित गर्न नहुने देखाएको छ। अपांगता र गरिबीबीचको सम्बन्धलाई समेत अध्ययनले महत्वपूर्ण रूपमा उठाएको छ। अपांगता भएका व्यक्तिले शिक्षा, स्वास्थ्य, रोजगारी, सामाजिक सुरक्षा तथा आयआर्जनका अवसरमा भोग्ने अवरोधले परिवारको आर्थिक अवस्थामा समेत असर पार्ने देखिएको छ।

लुम्बिनी प्रदेशमा ३ लाख ८३ हजार ३ सय ४ घरपरिवारमा कुनै न कुनै प्रकारको अपांगता रहेको

लुम्बिनी प्रदेशभित्र जिल्लागत गरिबीको अवस्था पनि समान छैन। यहाँ गरिबीको दर १५.१५ प्रतिशतदेखि ३९.९७ प्रतिशतसम्म रहेको छ। बर्दियामा गरिबीको दर सबैभन्दा बढी र रूपन्देहीमा सबैभन्दा कम रहेको प्रतिवेदनमा उल्लेख छ। बाँकेको गरिबी दर भने प्रदेशका जिल्लामध्ये छैटौँ स्थानमा रहेको छ।

तथ्यांक प्रस्तुत गरिएको छ। यसले प्रदेशको गरिबी न्यूनीकरणका कार्यक्रमलाई अपांगता भएका व्यक्ति र उनीहरूका परिवारसँग समेत जोडेर अघि बढाउनुपर्ने आवश्यकता देखाएको छ।

बाँकी ३ पृष्ठमा

महाधिवेशन प्रतिनिधिमै हारे बाँकेका रविन्द्रमान श्रेष्ठले

कालपृष्ठ समाचारदाता

नेपालगन्ज, १५ असोज

नेपाली कांग्रेस १५औँ केन्द्रीय अधिवेशनको लागि भएको महाधिवेशन प्रतिनिधिको निर्वाचनमा बाँकेबाट पराजित हुने 'ह्यावी वेट नेता' मा रविन्द्रमान श्रेष्ठ पनि पर्नु भएको छ। बाँके क्षेत्र नम्बर २ को

पक्षमा उभिदै आउनु भएको थियो।

बाँके कांग्रेसमा श्रेष्ठ बौद्धिक नेतामा पर्नु हुन्छ। २०७७ सालमा तत्कालिन कांग्रेस पार्टी सभापति शेर बहादुर देउवाले गठन गरेको उद्योग तथा व्यापार विभागमा श्रेष्ठलाई सदस्यको रूपमा मनोनयन गरिएको थियो। २०७९ सालको स्थानीय तहको निर्वाचनमा नेपालगन्ज

महाधिवेशन प्रतिनिधिको निर्वाचनमा श्रेष्ठ पराजित हुनु भएको हो।

२०७८ सालमा भएको १४औँ महाधिवेशनमा प्रतिनिधि भएर जानु भएका श्रेष्ठले केन्द्रीय सदस्यमा उम्मेदवारी दर्ता गराउनु भएको थियो। तर शेर बहादुर देउवा समुहमा नपरेपछि उहाँले अन्तिम समयमा नाम फिर्ता लिनु लिएको थियो। बाँके सभापति कृष्ण प्रसाद श्रेष्ठको छोरा पछिल्लो समय उहाँ गगन थापा समुह प्रवेश गरेर विशेष महाधिवेशनको

उपमहानगरपालिकाको मेयरको लागि गरिएको १४ जना व्यक्तित्वमा उहाँ पनि आकाक्षीमा पर्नु भएको थियो भने २०७९ सालमा प्रतिनिधि सभाको निर्वाचनमा बाँके-२ बाट सम्भावित उम्मेदवारको रूपमा सिफारिसमा पर्नु भएको थियो। नेपाली कांग्रेस बाँकेका पुर्व पार्टी सभापति कृष्ण प्रसाद श्रेष्ठको छोरा रविन्द्रमानले नेपाली गल्फ खेलको नेतृत्वमा बसेर काम गर्नु भएको छ।

‘जेनजी’ आन्दोलनका दुई सहिदको परिचय स्थानीय पाठ्यक्रममा समेटिँदै

कालपृष्ठ समाचारदाता

नेपालगन्ज, १५ असोज

नेपालगन्ज उप-महानगरपालिकाले ‘जेनजी’ आन्दोलनका क्रममा ज्यान गुमाएका दुई युवाको योगदानसहित परिचय स्थानीय पाठ्यक्रममा समेट्ने तयारी

गरेको छ।

वि.सं. २०८२ भदौ २३ गते काठमाडौँमा भएको जेनजी आन्दोलनका क्रममा ज्यान गुमाएका १९ वर्षीय आयुष थापा र २३ वर्षीय सुलभराज श्रेष्ठको योगदानलाई नयाँ पुस्तामाभरि परिचित गराउँदै उहाँहरूको स्मृतिलाई दीर्घकालसम्म जीवन्त राख्ने उद्देश्यले स्थानीय पाठ्यक्रममा परिचय समेट्न लागिएको उपमहानगर कार्यालयले जनाएको छ।

उप-महानगर प्रमुख प्रशान्त विष्टले सहिद परिवारको आग्रहअनुसार दुवै युवाको परिचय स्थानीय पाठ्यक्रममा समावेश गर्ने प्रक्रिया अघि बढाइने बताए।

“नयाँ पुस्तालाई जेनजी सहिदको योगदानबारे जानकारी गराउँदै उहाँहरूको स्मृतिलाई जीवन्त राख्न स्थानीय पाठ्यक्रममा परिचय समेट्ने तयारी भइरहेको छ”, उनले भने।

सरकारी विवरणमा पनि आयुष थापा र सुलभराज श्रेष्ठलाई नेपालगन्ज-१, बाँकेका जेनजी सहिदका रूपमा उल्लेख गरिएको छ।

बाँकी ३ पृष्ठमा

आईडी कार्ड

मात्र

रु. १५०/-

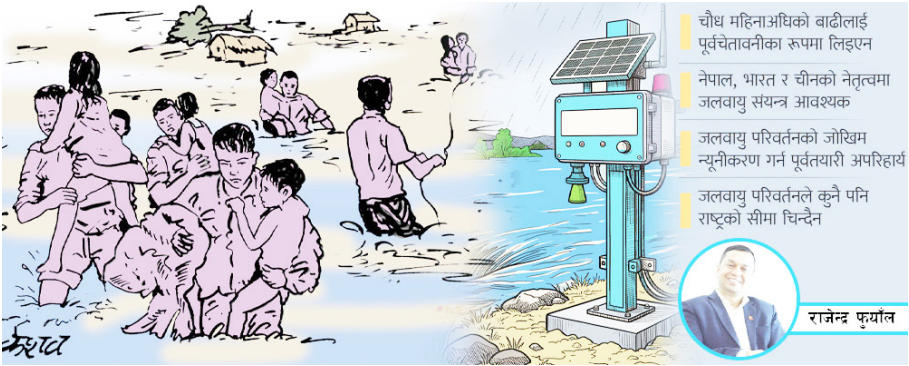
सम्पर्क:

मो. ९८५८०४९२९०,
९८५८०५९५४४

नेपालगन्ज-२, धम्बोठो

प्रिन्ट नेप

उत्थानशीलता जलवायु संयन्त्र

संयुक्त राष्ट्रसङ्घको महासभामा प्रधानमन्त्री वालेन्द्र शाहले हिमालय जलवायु उत्थानशीलताका लागि नेपाल, भारत र चीनको नेतृत्वमा संयन्त्र निर्माणको प्रस्ताव गर्नुभएको छ। जलवायु परिवर्तनसम्बन्धी अनुसन्धान, जोखिम मूल्याङ्कन र त्यससम्बन्धी सूचना समयमै आदानप्रदान गर्नु विपत् व्यवस्थापनका दृष्टिले अत्यन्तै महत्वपूर्ण कदम हो। खास गरी भूउपग्रहमार्फत प्राप्त गर्न सकिने वैज्ञानिक सूचना र त्यसको वस्तुनिष्ठ विश्लेषणबाट जलवायुसम्बन्धी पूर्वानुमानलाई भरपर्दो बनाउन सकिन्छ। पूर्वतयारीले विपत् टार्न त सकिँदैन तर त्यसबाट हुन सक्ने जनधनको क्षतिलाई न्यूनीकरण गर्न सकिन्छ।

कठिन हिमाली भौगोलिक क्षेत्रमा निरन्तर विकास र लगातार भइरहने पारिस्थितिक प्रणालीको निरन्तर अवलोकन पनि भूउपग्रहमार्फत मात्रै गर्न सम्भव छ। हिन्दकुश हिमालय क्षेत्रमा हुने हलचलको प्रभाव तिब्बती र नेपाली पठार, हिमालय र पहाडी क्षेत्रमा मात्र होइन समग्र भारतीय उपमहादीपका तल्लो तटीय क्षेत्रसम्म नै पर्छ। तसर्थ हिमालय जलवायु उत्थानशीलताको नेतृत्व पनि नेपाल, चीन र भारतले गर्नु व्यावहारिक हुन्छ। आपसमा भूगोल जोडिएका यी देशले जलवायु सूचना प्रणालीको प्रभावकारी साभेदारी थाल्नुअघि नै पटक पटक विपत्को साभा भोगाइ बेहोरेका छन्। भौगर्भिक रूपमा पनि निरन्तर सङ्घर्षमा रहेको यो क्षेत्र भूकम्पीय दृष्टिले उच्च जोखिममा छ।

चेतावनीको बेवास्ता प्रधानमन्त्री शाहले सम्बोधनमा उल्लेख गरे जस्तै तीन वर्षअघि संयुक्त राष्ट्रसङ्घका महासचिव एन्टोनियो गुटेर्रसले विश्वको सर्वोच्च शिखर सगरमाथा आधार शिविरबाट दिएको जलवायु परिवर्तनसम्बन्धी चेतावनी विश्वले खासै नसुनेको सत्य हो तर नेपाल आफैँले चाहिँ कति सुन्यो ? यो अर्को एक महत्वपूर्ण प्रश्न हो। नेपालमा स्वच्छ ऊर्जाका लागि जलविद्युत् उत्पादनमा लगानी बढेको

छ। नयाँ आयात हुने सवारीका मुख्य हिस्सा स्वच्छ ऊर्जामा आधारित (विद्युतीय) छन्। ०.१ प्रतिशतभन्दा पनि थोरै हरितगृह ग्यास (कार्बन) उत्सर्जन गर्ने नेपालको भन्डै ४६ प्रतिशत भूभागमा हरियाली छ। वनक्षेत्रको पुनर्उत्थान समुदायको सानो प्रयत्नले सम्भव भएको पनि होइन तर प्राकृतिक प्रकोपको जोखिम मूल्याङ्कन, पूर्वतयारी र सूचना सम्प्रेषणका सन्दर्भमा भने स्वदेशभित्रै गर्नुपर्ने र गर्न सकिने ससाना काम पनि पर्याप्त मात्रामा भएका छैनन्।

विसं २०८३ भदौ १० को हिमाली सुनामीको भन्डै १४ महिनाअघि (२०८२ असार २४) रसुवागढीको मितेरी पुल बगाउने गरी ठुलो बाढी आएको थियो। त्यतिबेलाको जनधनको क्षतिलाई पछिल्लो भोटोकोशी बाढीले स्वाभाविक रूपमा छायामा परेको छ। अघिल्लो वर्षको बाढीमा पनि थुप्रै नेपाली र चिनियाँ नागरिकले ज्यान गुमाएका थिए भने रसुवागढी सुक्खा बन्दरगाहमा राखिएका मालवाहक र भन्सार जाँचपासका क्रममा रहेका सयौँ सवारीसाधन बगेका थिए तर स्थानीय समुदाय र तिनी तहका सरकारका कुनै पनि संरचनाले त्यसलाई सन्निकट हिमाली सुनामीको सङ्केतका रूपमा बुझ्न सकेनन्। बरु बगाएको मितेरी पुल, एकीकृत जाँच चौकी र रसुवागढी स्याफ्रूबेसी सडक पुनर्निर्माणका लागि नेपाल सरकारले छिमेकी मित्रराष्ट्र चीनलाई अनुरोध गर्‍यो। ती संरचना त्यसअघि पनि चिनियाँ सहयोगमै बनेका थिए। सामान्य पुनर्निर्माणपछि सुक्खा

बन्दरगाह पूर्ववत् नदी किनारमै सञ्चालन गरियो। मानौँ, भविष्यमा फेरि त्यहाँ बाढी आउने छैन।

मौसम पूर्वानुमान र जलवायु परिवर्तनसम्बन्धी वैज्ञानिक तथ्याङ्कमा नेपाल अन्य क्षेत्रमा जस्तै पछाडि छ। अघिल्लो वर्षको बाढीलगत्तै पनि जलवायु र भौगर्भिक सूचना साभेदारीका लागि अन्तरदेशीय संयन्त्रको आवश्यकता खिड्किएको थियो तर त्यसलाई सरोकारवाला निकाय र उच्च पदाधिकारीले गम्भीरताका साथ लिएको पाइँदैन। चौध महिनाअघिको बाढीलाई पूर्वचेतावनीका रूपमा लिएर हिमाली क्षेत्रको जलवायु र भौगर्भिक परिवर्तनको ठोस अध्ययन हुन सकेको भए सायद भदौ १० को हिमाली सुनामीको पूर्वप्रक्षेपण हुन सक्थ्यो, जसले हजारौँको जीवन जोगाउन सक्थ्यो कि ?

हिमताल विस्फोटको जोखिम हाम्रोमा हिमाली जलवायु परिवर्तन र भौगोलिक अध्ययन र पूर्वसतर्कताका काम हुँदै नभएका भने होइन। केही वर्षअघि दोलखाको च्छोरोल्पा हिमताल जोखिमको खतरा बढेका बेला अपनाइएको पूर्वतयारी र सतर्कतालाई उदाहरणका रूपमा हेर्न सकिन्छ। उक्त हिमताल विस्फोटको खतरा कम गर्न एकातिर क्रमिक रूपमा पानी निष्कासनको कृत्रिम प्रणाली जडान गरिएको थियो भने अर्कोतर्फ तल्लो तटीय क्षेत्रमा साइनलगायतका पूर्वसूचना प्रणाली जडान गरिएका थिए। त्यस्तै सोलुखुम्बुके इम्जा हिमतालको पानी घटाइएको थियो। अन्तर्राष्ट्रिय एकीकृत पर्वतीय विकास केन्द्र (इसिमोड) र संयुक्त राष्ट्रसङ्घीय

विकास कार्यक्रम (युएनडिपी) को अध्ययन प्रतिवेदन (२०२०) अनुसार हिन्दकुश हिमालय क्षेत्रमा नेपाल, भारत र चीनका तीन हजार ६२४ हिमतालमध्ये ४७ वटा विस्फोटको उच्च जोखिममा छन्। यस्तो उच्च खतरामा नेपालका २१ र तिब्बतका २५ हिमताल छन्।

रसुवाको ल्हेन्देखोलादेखि त्रिशूली नदी किनारका बासिन्दालाई हिमाली सुनामीको सम्भावित आकारबारे मात्र सचेत गराउन सकिएको भए नुवाकोटको देवीघाट र त्रिशूली बजारका धेरैको जीवन जोगिन सक्थ्यो। केही ढिला गरी भए पनि उनीहरूमध्ये धेरैले बाढीको सूचना पाएका थिए, प्रहरीले माइकिङ गरेको थियो तर धेरै मानिस उकालो होइन, बाढीको आकार आकलन गरी पुर्लातिर लागे। यसमा उनीहरूलाई मात्र दोषी ठान्नु गल्ती हुन्छ किनभने इतिहासमा कहिल्यै पनि यो स्तरको प्रलय सुनिएको थिएन। समुद्र मन्थनको चर्चा हुने धार्मिक ग्रन्थमा हिमाली सुनामीको चर्चा छैन। सायद त्यसैले आममानिसले रसुवा बाढीको पूर्वसूचनालाई गम्भीर रूपमा लिन सकेनन्। सामाजिक सञ्जालमा भिडियो हाल्ने लत लागेका कतिपय युवा भने अज्जानमै भिडियो खिच्नतिर लागे। यसले प्रकोप सतर्कता र आपत्कालीन सुरक्षालाई नागरिक शिक्षाको अभिन्न अङ्गका रूपमा समेट्नुपर्ने नयाँ आवश्यकता औल्याएको छ।

विपत् प्रक्षेपण, पूर्वतयारी र उत्थानशीलताबारे हाम्रा छिमेकी देशका आआफ्नै अभ्यास र अनुभव छन्। दुवै छिमेकी राष्ट्रसँग कूटनीति, वाणिज्य, वैदेशिक सहयोग जस्ता

थुप्रै क्षेत्रमा अन्तरसरकारी संयन्त्र छन् तर जलवायु र जोखिम पूर्वसूचना आदानप्रदानको प्रभावकारी संयन्त्र छैन। यद्यपि हिमाली सुनामीपछिको उद्धार व्यवस्थापनमा उत्तरी चीनले स्याटेलाइट डेटा र तस्बिरका आधारमा थप जोखिम पूर्वानुमान र सतर्कताका लागि महत्वपूर्ण सहयोग पुर्‍याएको छ। मौसम पूर्वानुमान मात्र नभई दुई देशीय सीमाक्षेत्रमा विस्फोटको खतरामा रहेका हिमतालको अवस्थाबारे भौगोलिक, भौगर्भिक र भूउपग्रहमा आधारित सूचना आदानप्रदानको भरपर्दो स्थायी प्रणाली विकास गर्न सक्दा मात्रै नेपालसहित तल्लो तटीय क्षेत्रका बासिन्दाको जीवन जोगाउन सकिन्छ। कृत्रिम बुद्धिकता र अन्तरिक्ष अन्वेषणमा महाशक्ति हुँदै गरेको छिमेकी चीनसँग भूउपग्रहबाट प्राप्त जलवायुसम्बन्धी सूचना साभेदारी गर्नुको विकल्प छैन।

हिमाली पर्यावरण संरक्षणमा विश्वको ध्यानाकर्षण गर्न नेपाल सरकारले २०८२ जेठको पहिलो साता सगरमाथा संवाद आयोजना गरेको थियो। दुःखद संयोग कस्तो परेको थियो भने विश्वभरका संरक्षणविद् काठमाडौँमा भेला हुँदै गर्दा २०८२ जेठ १ गते हिमबाढीका कारण हुम्लाको नाम्खा गाउँपालिकाको तिला गाउँ नै विस्थापित हुनु पर्‍यो। हिमाली पर्यावरण र हिमतालको जोखिमको अवस्थाबारे भरपर्दो पूर्वसूचना भएको भए सायद हुम्लाको तिला गाउँका बासिन्दालाई त्यस वर्षको जेठअगावै र रसुवागढी क्षेत्रका बासिन्दालाई असार नलाग्दै सुरक्षित स्थानमा लान सकिन्थ्यो।

सुरक्षित विकल्पको खोजी नेपाल चीन जोड्ने सबैभन्दा पुरानो सडक कोदारी राजमार्ग २०७२ को भूकम्पपछि निरन्तर बन्दप्रायः छ। त्यसपछि प्राथमिकतामा परेको रसुवागढी नाका कोरोना महामारीका कारण भन्डै तीन वर्ष अवरुद्ध थियो। व्यापारिक लय पक्रिने संघारमै रहेका बेला १४ महिनाअघिको बाढीले अवरुद्ध दुईदेशीय सडक सम्बन्ध राम्ररी पुनर्स्थापित नै भइसकेको थिएन। राजधानी काठमाडौँबाट छोटो दुरी,

सबै मौसममा यातायात सञ्चालन हुन सक्ने अनुकूल भूगोलका कारण रसुवागढी र तातोपानी नाका मात्रै नेपाल-चीन पारवहनका मुख्य नाका थिए। परम्परागत र मौसमी रूपमा सञ्चालनमा रहेका तिङ्कर, ताक्लाकोट, किमाथाङ्का, ओलाङचुङ्गोलालगायतका नाका मूलतः दुईदेशीय मित्रताका प्रतीक हुन्। पछिल्लो विकल्पमा सञ्चालनमा ल्याइएको मुस्ताङको कोरोला नाका भौगोलिक रूपमा दुरुह र मुख्य सहरी क्षेत्रबाट निकै टाढा छ। दक्षिण एसियाकै व्यापारिक ढोका बनाउने लक्ष्यका साथ सञ्चालनमा ल्याइएको रसुवागढी नाका पूर्ण रूपमा ध्वस्त हुँदा पनि यसको सुरक्षित विकल्प सोचिएकोसम्म पनि छैन।

भूगर्भ जस्तै हिमाली शृङ्खला र खोचमा के भइरहेको छ, पूर्वानुमान गर्न गाह्रो छ। हो, यही जोखिम पूर्वानुमानका लागि हामीलाई

भूउपग्रहदेखि भौगर्भिक सूचनासम्मको पहुँच आवश्यक छ। विश्व समुदाय, त्यसमा पनि छिमेकीसँगको साभा सूचना र प्राविधिक सहयोग आदानप्रदानका लागि प्रधानमन्त्रीले राष्ट्रसङ्घमा प्रस्ताव गरे जस्तो साभा संयन्त्र सहयोगी हुन सक्छ। जलवायु जोखिम र अन्य प्राकृतिक प्रकोपका महत्वपूर्ण सूचना आदानप्रदान र भरपर्दो सतर्कता प्रणालीबाट मात्रै जनधनको क्षति न्यूनीकरण सम्भव छ। हिन्दकुश हिमालय पर्यावरणमा आश्रित दुई अर्ब मानिसको सुन्दर भविष्यका लागि हिमालय क्षेत्रलाई भूराजनीतिक सङ्घर्ष होइन जलवायु न्यायसहितको अन्तर्राष्ट्रिय सहकार्यको क्षेत्र बनाइनु पर्छ किनकि प्रधानमन्त्रीले सम्बोधनमा उल्लेख गरे जस्तै जलवायु परिवर्तनले सीमा चिन्दैन। हिमनदी र बाढी राहदानीमा भिसा लगाएर आउँदैन।-गोरखापत्र

कविता

टिपी पौडेल

“मृत्यु मन्थन”

सुन्दर युवतीको मनमोहक नृत्यमा मेरो मृत्यु नाचेजस्तो लाग्छ, तिनै युवतीसँगै नाचिदिन्छु मृत्युको नृत्य मलाई प्रिय लाग्छ।

मेरो मुटुको धड्कन मृत्युको धड्कन हो यिनै धड्कनसँग म जीवनको उचाइ र गहिराइ नापिरहेको छु, जीवनसँग मृत्यु साटिरहेजस्तो छु। मलाई थाहा छैन जीवनमा आजसम्म मैले के नापें? कहाँसम्म नापे हो? श्वासको माला पनि बारुदको माला जस्तै भएको छ। म फगत हिँडिरहेको छु कतै जानलाई होइन, आफैँलाई बिसाउनलाई हिँडेजस्तो गरिरहेको छु।

लाग्छ कताकता मेरो खुट्टासँगै हिँड्छ मृत्यु र त दह्रोसँग टेक्न सक्छुस मेरा हातले प्रेयसीको कपाल सुमसुमाउँदा मृत्यु सुमसुमाएभँ लाग्छ र निधारमा मृत्युको टीका टप्कन्छ। टल्काउने टीका सबैले भल्काउने होइन, मलिन मनको अँध्यारोमा दियो पनि बले जस्तो लाग्छ।

समयले भिजायपछी सम्भनासँग साउती मार्छु सम्भना पनि मृत्युको सङ्कलन रहेछ। क्रमस मृत्युको सङ्ग्रहमा म एकाकार हुन्छु। मृत्यु, म र मेरो सम्भना सबै मृत्युहरूको सुन्दर साङ्लो रहेछ।

सम्भना र प्रियजनलाई प्रेम मात्र देख्छु किनकि म जस्तै उनीहरू पनि मृत्यु रहेछन् र त म उनीहरूलाई अगाध प्रेम गर्छु। म मृत्युप्रेमी भएरै होला जीवन पनि प्रेम नै प्रेमको प्रेमिल पत्रदल जस्तो होला। देह सुस्ताउने देवघाट दोभान सम्भन्छु। हरेक जीवनमा मृत्यु देख्छु, हरेक मृत्युमा जीवनको हरक पाउँछु।

के खाली पेट वा राति केरा खानु ठिक हो ?

केरा यस्तो फल हो, जसलाई मानिसहरू दिनको फरक-फरक समयमा खान रुचाउँछन्। कसैले यसलाई बिहानको खाजामा खान्छन् भने धेरैले व्यायाम गर्नुअघि वा पछि स्न्याकका रूपमा लिने गर्छन्।

कतिपयले राति हल्का भोक लाग्दा पनि केरा खाने गर्छन्। हुन त सामाजिक सञ्जालमा यसबारे विभिन्न कुरा सुन्न पाइन्छ। तर, वैज्ञानिक दृष्टिकोणबाट हेर्दा केरा खाने कुनै एउटा ‘सही समय’ तोकिएको छैन।

तपाईँ यसलाई आफ्नो खानपान, दिनचर्या र शरीरको आवश्यकताअनुसार खान सक्नुहुन्छ।

केरामा कार्बोहाइड्रेट, फाइबर, पोटासियम र भिटामिन बी-६ जस्ता धेरै पोषक तत्त्व पाइन्छन्। अमेरिकी नेसनल इन्स्टिट्युट्स अफ हेल्थका अनुसार एउटा केरामा करिब ४२२ मिलिग्राम पोटासियम र ०.४ मिलिग्राम भिटामिन बी-६ हुन्छ। पोटासियमले शरीरमा नसा र

मांसपेशीको सामान्य कामकारबाहीका साथै तरल पदार्थको सन्तुलन कायम राख्न महत्त्वपूर्ण भूमिका खेल्छ। त्यस्तै, भिटामिन बी-६ ले शरीरमा प्रोटीनको उपयोगलगायत धेरै आवश्यक प्रक्रियामा मद्दत गर्छ।

केरामा हुने कार्बोहाइड्रेटले यसलाई छिट्टै ऊर्जा दिने सजिलो स्न्याक बनाउँछ। त्यसैकारण जिम जाने मानिस र खेलाडीहरू यसलाई व्यायाम गर्नुअघि वा पछि खान रुचाउँछन्।

यद्यपि, केरा मात्र खाँदा शरीरको सम्पूर्ण पोषणसम्बन्धी आवश्यकता पूरा हुँदैन। यसलाई सन्तुलित आहारको एउटा हिस्सा मान्नु राम्रो हुन्छ।

के खाली पेटमा केरा खानु सही हो ? यदि बिहान खाली पेटमा केरा खाँदा तपाईँलाई कुनै किसिमको समस्या हुँदैन भने यसलाई बिहानको खाजामा समावेश गर्न सकिन्छ। तर, केही मानिसलाई खाली पेटमा फलफूल खाएपछि पेट फुल्ने वा भारी हुने समस्या हुन सक्छ। यस्ता मानिसले

केरालाई ओट्स, ब्रेड, दही वा अन्य कुनै खानेकुरासँग खान सक्छन्।

केरा र दुध पनि एक साधारण सम्मिश्रण हो। केराबाट कार्बोहाइड्रेट पाइन्छ भने दूधले प्रोटीन र अन्य पोषक तत्त्व प्रदान गर्छ। यदि कुनै व्यक्तिलाई दूध सजिलै पचछ भने, केरा र दूधको सेक वा स्मूदी सामान्य खानपानको हिस्सा बन्न सक्छ। अर्कोतर्फ, ल्याक्टोज पचाउन समस्या हुने मानिसलाई दूधका कारण ग्यास बढ्ने वा पेट फुल्ने जस्ता समस्या हुन सक्छन्। यसलाई केरासँग मात्र जोडेर हेर्नु उचित हुँदैन।

के राति केरा खाँदा बेफाइदा हुन्छ ? राति केरा खानु आफैँमा हानीकारक मानिँदैन। यदि यो खाएपछि तपाईँलाई पेट भारी भएको वा असहज महसुस हुँदैन भने राति पनि खान सक्नुहुन्छ। तर, राति केरा खाँदा पाचनसम्बन्धी समस्या हुन्छ भने यसलाई दिनको अन्य कुनै समयमा खानु उत्तम हुन्छ।

मधुमेह र मिर्गौलाका विरामीले ध्यान

दिनुपर्ने कुरा

मधुमेह भएका मानिसले केराको मात्रामा ध्यान दिनुपर्छ। यसमा प्राकृतिक चिनी र कार्बोहाइड्रेट हुने भएकाले यसले रगतमा चिनीको मात्रा (ब्लड सुगर) लाई प्रभाव पार्न सक्छ।

त्यस्तै, मिर्गौलाको रोग लाग्दा शरीरलाई अतिरिक्त पोट्यासियम बाहिर निकाल्न गाह्रो हुन सक्छ। यस्तो अवस्थामा केरा कति खाने भन्ने कुरा व्यक्तिको स्वास्थ्यस्थितिमा निर्भर गर्छ। त्यसैले मिर्गौलाका विरामीले डाक्टर वा डाइटिसियनको सल्लाहअनुसार मात्र यसलाई आफ्नो आहारमा समावेश गर्नुपर्छ।

समग्रमा भन्नुपर्दा, केरा एक पौष्टिक र सजिलै पाइने फल हो। तर, कुनै एउटा फललाई मात्र सम्पूर्ण आहारको विकल्प मान्न सकिँदैन। राम्रो स्वास्थ्यका लागि केराका साथै विभिन्न थरीका फलफूल, तरकारी, दाल, गेडागुडी तथा प्रोटीनयुक्त खाद्यपदार्थलाई पनि भोजनको हिस्सा बनाउनु जरुरी छ।-रातोपाटी

अपेक्षाकृत भएन जुडोको प्रदर्शन

कालपृष्ठ समाचारदाता

नेपालगन्ज, १५ असोज

२० औं एसियाली खेलकुदमा बुधबार नेपालले जुडो, गल्फ र क्यानोइमा सहभागी भएको थियो तर तिनै खेलमा नेपालको प्रदर्शन अपेक्षाकृत भएन। आइची अन्तर्राष्ट्रिय एरिनामा नेपालका चारै जुडो खेलाडी निशा श्रेष्ठ, देवकीमाया श्रेष्ठ, विशेष श्रेष्ठ र विकास श्रेष्ठ कमजोर प्रदर्शनसहित पहिलो चरणबाटै विदा हुनुभयो। विकास र विशेष दाजुभाइ हुनुहुन्छ। यसै गरी निशा र देवकीमाया पनि सहोदर दिदीबहिनी हुनुहुन्छ। विकास र देवकीको यो दोस्रो एसियाड हो।

छ खेलाडी सहभागी रहेको नेपाली जुडो टिममा पुनम श्रेष्ठ सबभन्दा अनुभवी खेलाडी हुनुहुन्छ। उहाँको यो तेस्रो एसियाड हो। सो टिममा सुजन गुरुङ पनि हुनुहुन्छ। सुजनको यो पहिलो एसियाड हो। पुनमले ७० केजीमुनि र सुजन गुरुङले ९० केजीमुनि विहीबार खेल्नुहुने छ। पछिल्लो एसियाली खेलकुदमा आठ जुडो खेलाडीले सहभागिता जनाएका थिए।

महिला ४८ केजीमुनि अन्तिम १६ मा नेपालकी निशा हडकडकी वोड कालीसँग इप्पोनको आधारमा पराजित हुनुभयो। जुडोमा इप्पोन भनेको नकआउट सरह हो। वोड विश्व वरीयतामा ५९ औं स्थानमा हुनुहुन्छ। यसै गरी महिला ५२ केजीको प्रिक्वाटरफाइनलमै देवकीलाई भियतनामकी नान हाल लामले युकोका आधारमा हराउनुभयो। देवकीले अन्तिम समयमा लामलाई अङ्क दिनु पराजयको कारण बन्यो। त्यसपछि देवकीले खेलमा फर्किने अवसर पाउनुभएन।

पुरुषतर्फको ६६ केजीमुनि विशेष हडकडका

का की वोडसँग वाजा अरीका आधारमा पराजित हुनुभयो। यसै गरी ६६ केजीमुनि इप्पोनकै आधारमा विकासले उज्बेकिस्तानका खुचकरोभ समारिदिनसँग हार बेहोर्नुभयो। “नेपाली टिमकी प्रशिक्षक सुनिता मगर ताम्राकारले विकासमा प्रदर्शन चित्तबुझ्दो भएको बताउनुभयो। विकासले सुरुमा राम्रो आक्रमण गरेको तर अर्को आक्रमण गर्न खोज्दा विपक्षी खेलाडीले प्रत्याक्रणमा अङ्क लिए, खेलमा यस्तो हुन्छ,” उहाँले भन्नुभयो।

प्रशिक्षक ताम्राकारले आज सबैले राम्रै खेलेको बताउनुभयो। “एउटा पनि बाउट नजित्दा दुःख लाग्छ तर हाम्रा खेलाडीले आफ्नो क्षमता अनुरूप खेलेका हुन्। एसियाली खेलकुदमा विश्वकै शीर्ष खेलाडीले प्रतिस्पर्धा गर्छन्। मेरा खेलाडीले नभर्स नभइकन खेले। यति ठुलो हलमा नआतंकन खेले। हामी अनुभव र एक्सपोजरको

कमीले हारेका हौं। एसियाली खेलकुदमा चुनौती दिन धेरै अन्तर्राष्ट्रिय एक्सपोजर कम्तीमा १० वटा अन्तर्राष्ट्रिय प्रतियोगिता खेल्नु पर्छ। हामीले नतिजा मात्र खोजेर हुँदैन, पदकका लागि लगानी पनि गर्नु पर्छ,” उहाँले भन्नुभयो। प्रशिक्षक ताम्राकारका अनुसार नेपाली खेलाडीले सन् २०२४ मा थाइल्यान्डमा खेलेपछि अन्तर्राष्ट्रिय प्रतियोगिता खेलेका छैनन् यद्यपि प्रशिक्षक ताम्राकारले अनुभवी पुनमबाट राम्रो प्रदर्शनको अपेक्षा गर्नुभएको छ।

नेपाल जुडो सङ्घका अध्यक्ष दीपकवर्ष वज्राचार्यले सरकारबाट हुनुपर्ने सहयोग नहुँदा जुडो पछाडि परेको बताउनुभयो। उहाँले भन्नुभयो, “यसपालि धेरै प्रयास गर्दा पनि वैदेशिक प्रशिक्षणमा पठाउन सकिएन।

बाँकी ३ पृष्ठमा

फिफा निलम्बन नहट्दा नेपाल साफ च्याम्पियनसिपबाट बाहिर

कालपृष्ठ समाचारदाता

नेपालगन्ज, १५ असोज

नेपालले पहिलोपटक साफ च्याम्पियनसिप गुमाउने भएको छ। फिफाले अखिल नेपाल फुटबल संघ (एन्फा) माथि लगाएको निलम्बन तोकिएको समयभित्र फुक्नुवा नभएपछि नेपालले बंगलादेशमा हुने १५औं साफ च्याम्पियनसिप गुमाउने पक्का भएको हो।

दक्षिण एसियाली फुटबल महासंघ (साफ) ले सेप्टेम्बर ३० सम्म निलम्बन फुक्नुवा भए नेपाललाई प्रतियोगितामा सहभागी गराउने जनाएको थियो। तर, उक्त

समयसीमाभित्र निलम्बन फुक्नुवा नभएपछि नेपाल प्रतियोगिताबाट बाहिरिएको हो।

फिफाले सरकारी हस्तक्षेप भएको भन्दै गत असार ११ गते एन्फालाई निलम्बन गरेको थियो। निलम्बनकै कारण नेपालले साफ च्याम्पियनसिपमा सहभागिता जनाउने वा नजनाउने विषय अनिश्चित बनेको थियो।

गत अगस्ट १ मा भुटानको थिम्पुमा भएको समूह विभाजनमा नेपाललाई आयोजक बंगलादेश, श्रीलंका र भुटानसँगै समूह ‘ए’मा राखिएको थियो। साफले त्यतिबेला नै डेडलाइनका बारेमा

स्पष्ट पारेको थियो। तर, दुई महिनापछि पनि निलम्बन कायमै रहँदा नेपालले पहिलोपटक प्रतियोगिता गुमाउने भएको हो।

सन् १९९३ मा सुरु भएको दक्षिण एसियाको फुटबल महोत्सवका यसअघिका सबै संस्करणमा नेपाल सहभागी हुँदै आएको थियो।

साफ च्याम्पियनसिपको १५औं संस्करण नोभेम्बर ९ देखि १७ सम्म बंगलादेशको ढाकामा हुँदैछ। समूह ‘बी’मा साविक विजेता भारत, माल्दिभ्स र पाकिस्तान छन्। सिंगल राउन्ड रोविन लिगपछि दुवै समूहका शीर्ष दुई टोली सेमिफाइनलमा पुग्नेछन्।

एसियाली खेलकुद क्रिकेटको फाइनलमा भारत र पाकिस्तान भिड्ने

कालपृष्ठ समाचारदाता

नेपालगन्ज, १५ असोज

एसियाली खेलकुदअन्तर्गत क्रिकेटको स्वर्ण पदकका लागि भारत र पाकिस्तान आमनेसामने हुने भएका छन्।

दोस्रो सेमिफाइनलमा श्रीलंकालाई १२४ रनले पराजित गर्दै भारतले फाइनलमा स्थान पक्का गरेको हो। १७० रनको लक्ष्य पछ्याएको श्रीलंका भारतीय बलिङसामु

टिकन सकेन। जसप्रित बुमराहले पहिलो ओभरमै दुई विकेट लिएपछि श्रीलंकाको विकेट पतन सुरु भएको थियो। लगातार विकेट गुमाएको श्रीलंकाले ९.५ ओभरमै ४५ रनमा सबै विकेट गुमायो।

श्रीलंकाका नुआनिन्दु फर्नान्डोले सर्वाधिक १५ रन बनाए। टोलीका पाँच ब्याटर शून्य रनमै आउट भए। भारतका जसप्रित बुमराह, अक्षर पटेल र अभिषेक शर्माको समान २ विकेट लिए।

अभिषेकले खेलको अन्तिम दुई बलमा लगातार विकेट लिएका थिए।

त्यसअघि निशिन करोगी स्पोर्ट्स पार्कमा पहिले ब्याटिङ गरेको भारतले निर्धारित २० ओभरमा ७ विकेट गुमाउँदै १६९ रन बनाएको थियो। भारतका इशान किशनले उत्कृष्ट ब्याटिङ गर्दै ४६ बलमा ४ चौका र ५ छक्काको मद्दतमा ८० रन बनाए।

बाँकी ३ पृष्ठमा

बिपिनको अर्धशतकमा भुटानसँग क्यान-११ विजयी

कालपृष्ठ समाचारदाता

नेपालगन्ज, १५ असोज

नेपाल भ्रमणमा रहेको भुटान अभ्यास खेलमा क्यान-११ सँग १३ रनले पराजित भएको छ।

‘भुटान टुर टु नेपाल-२०२६’ अन्तर्गत विहीबार भएको खेलमा क्यान-११ ले दिएको १२४ रनको लक्ष्य पछ्याएको भुटानले निर्धारित २० ओभरमा ९ विकेट गुमाउँदै ११० रन मात्र बनाउन सक्यो।

१२४ रनको लक्ष्य पछ्याउने क्रममा भुटानले सुरुवातदेखि नै नियमित अन्तरालमा विकेट गुमायो। नामगे थिन्लेले ४४ बलमा ५ चौकासहित २९ रन बनाए।

सोनाम छोफेल र थिन्ले जम्शोले समान १९ रन बनाए पनि टोलीलाई जितसम्म पुर्‍याउन सकेनन्।

त्यस्तै रञ्जुड मिक्थो दोर्जीले १३ तथा अन्तिमतिर आनन्द मोङ्गले अविजित १० रन बनाए। सोनाम येशे ३ बलमा ५ रन बनाउँदै अविजित रहे।

क्यान-११ का बिपिन शर्माको उत्कृष्ट बलिङ गर्दै ४ ओभरमा एक मेडनसहित १५ रन खर्चेर ३ विकेट लिए। बिपिन खत्री र युवराज

खत्रीले समान २ विकेट लिए भने दयानन्द मण्डलले १ विकेट हात पारे।

यसअघि टस जितेर पहिले ब्याटिङ गरेको क्यान-११ ले निर्धारित २० ओभरमा ९ विकेट गुमाउँदै १२३

रन बनाएको थियो।

टोलीको इनिङ्समा कप्तान बिपिन खत्री नायक बने। उनले ३६ बलमा ५ चौका र ४ छक्काको मद्दतले ५२ रनको आक्रामक इनिङ्स खेले।

क्यान-११ का अर्जुन कुमालले २१ बलमा २५ रन बनाए। उनले २ चौका र १ छक्का प्रहार गरे।

भुटानका सोनाम येशे सबैभन्दा प्रभावशाली रहे। उनले ४ ओभरमा मात्र ११ रन खर्चेर २ विकेट लिए। थिन्ले जम्शो र गाकुल कुमार घलेले पनि २-२ विकेट लिए।

बिल लिने र दिने बानी बसालौं

- ❖ बिल-बीजक उपभोक्ता अधिकारको सुरक्षा हो,
- ❖ प्रत्येक खरिद, बिक्रीमा बिल-बिजकलाई खरिदको प्रमाणका रूपमा सुरक्षित राखौं,
- ❖ म्याद नाघेका, गुणस्तरहीन वा लेबल नभएका वस्तु खरिद, बिक्री नगरौं,
- ❖ वस्तु तथा सेवाको मूल्य, गुणस्तर, परिमाण र उत्पादन मिति जाँच गरेर मात्र खरिद गरौं,
- ❖ अनुचित मूल्यवृद्धि, ठगी वा कालोबजारी भएमा सम्बन्धित निकायमा जानकारी गराऔं,
- ❖ जिम्मेवार उपभोक्ता र इमानदार व्यवसायी मिलेर स्वच्छ बजार निर्माण गरौं।

सचेत उपभोक्ता बनौं, स्वच्छ र पारदर्शी बजार निर्माणमा सहयोग गरौं।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

WiFi-6
— SINCE 2021 —

CLASSICTECH

३ महिना तिर्नुहोस्,
७ महिना चलाउनुहोस्

जडान रु. ३ मा

200
Mbps

RS.
5,700/*

T&C APPLY

9709184147

sales@classic.com.np

